

CVIRIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 1(258) 12 ianuarie 2013

EPISTOLA LA NAȘTEREA DOMNULUI

„În peșteră Te-ai sălășluit, Hristoase Dumnezeule, ieslea Te-a primit, păstorii și magii Ți s-au închinat” (Stihiră la stihovăna)

Văzând neamul omenesc pierind din pricina păcatelor, Fiul lui Dumnezeu Se pogoră pe pământ. Iar când a venit plinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, Unul-Născut... Ca pe cei de sub Lege să-i răscumpere” (Gal. 4, 4-5). Pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire S-a coborât El din ceruri pe pământ. Fiul lui Dumnezeu va primi firea omenească, pentru ca pe om să-l unească din nou cu Dumnezeu. El a coborât pe pământ când omenirea ajunsese la cea mai josnică decădere morală, când oamenii se chinuiau nevăzând nici o ieșire.

Iudeii îl așteptau pe făgăduitul Mesia. Și păgânii așteptau ceva extraordinar, care trebuia să preschimbe totul. „Sau Dumnezeu va veni pe pământ, sau lumea va pieri” - a spus celebrul filozof roman al acelor vremuri, Seneca.

După proorocii, iudeii puteau vedea limpede că venise vremea împlinirii [făgăduinței] lor. Se sfârșeau cele șaptezeci de săptămâni [de ani] de la refacerea Ierusalimului, când - așa cum i-a vestit Arhanghelul Gavriil profetului Daniel - va veni vremea sosirii Unsului lui Dumnezeu și a sfârșirii Vechiului Legământ (vezi Daniel cap. 9). Dar, în pofida suferinței duhovnicești de obște și a așteptării neobișnuitului prunc, prin a cărui naștere urma să înceapă „veacul de aur” pe pământ, mult-așteptatul Prunc a fost recunoscut și salutat de puțini atunci când s-a născut.

Mai mult, nici loc nu s-a găsit pentru El în casele oamenilor. Maria a născut pe Fiul său, Cel Unul-Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei (Lc. 2, 7). Și când păstorii, auzind cântările îngerești, veniră să-l vadă pe Cel pe care cerul îl proslăvea, ei „au aflat pe Prunc culcat în iesle”. Cu multă vreme înainte de venirea lui Hristos, stând la dumnezeiască priveghere, a prevăzut aceasta cu ochii săi duhovnicești de Dumnezeu cuvântătorul Avacum: „Doamne, am înțeles lucrurile Tale și m-am îngrozit: între două animale vei fi cunoscut” (Avacum 3, 2-3). Între dobitoace stătea culcat împăratul întregii lumi, venit să mântuiască lumea, întrucât oamenii se depărtaseră de El foarte.

De mă voi sui în cer, Tu acolo ești. De mă voi coborî în iad, de față ești (Ps. 138, 8), striga odinioară Psalmistul.

Doar în oamenii înrobiți păcatului nu locuiește Dumnezeu. Nu va rămâne Duhul Meu pururea în oamenii aceștia, pentru că sunt numai trup (Fac. 6, 3), a spus Domnul Dumnezeu, când pământul s-a stricat și s-a umplut de nedreptate, înainte de potop. Și iarăși omenirea a devenit „trup” înainte de venirea Mântuitorului pe pământ. Cea mai mare parte a omenirii „cugeta pământește”, unii dedându-se fără frâu plăcerilor trupului și altor păcate, iar alții chiar și în cele mai bune năzuințe ale lor căutând doar cele pământești. Puțini erau cei care căutau împărăția lui Dumnezeu, pregătită oamenilor de la facerea lumii.

De aceea, nu s-a găsit loc în casele oamenilor pentru împăratul cerurilor, ci L-au primit dobitoacele necuvântătoare, care au rămas credincioase firii lor. „Fiul omului nu avea unde să-și plece capul” nici atunci când mii de oameni mergeau în urma Lui și toți încercau să se atingă de El, pentru că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți (Luca 6, 19), iar El sătura cu câteva pâini o mulțime de oameni. Pentru ca să sfințească poporul cu sângele Său, Iisus a pățimit în afara porții (Evr. 13, 12), căci vierii iudei L-au scos afară din cetate de Fiul lui Dumnezeu, ca să-L răstignească.

Dar Mântuitorul Cel înălțat de pe pământ pe Cruce

le-a atras pe toate la Sine. Așa cum păstorii cei cu inima neîntinată și magii pregătiți să dea totul pentru Adevăr L-au recunoscut pe Cel culcat în iesle, la fel toți cei ce caută mântuirea L-au recunoscut pe Dumnezeu în Cel Răstignit. Și la fel cum Pruncul născut la Bethleem de Preacurata Fecioară a fost prigonit, tot așa a fost prigonită și Neprihănită Lui Mireasă, Sfânta Biserică, în zilele prunciei ei, iar cei ce i se închinău erau nevoiți să se ascundă de stăpânitori, ca magii de Irod. Era nevoie de un nou semn pe cer, pentru ca Biserica să triumfe asupra prigonitorilor; și, în locul stelei de la Bethleem, pe cer apără Crucea, prin care cerul le propovăduia tuturor pe Cel Răstignit și pe regi îi aducea la Hristos, ca să i se închine cu credință, „întreg pământul s-a umplut de cunoașterea lui Dumnezeu” și nu numai „din toată Iudeea și din Ierusalim și din părțile Tirului și ale Sidonului”, ci și din toate colțurile lumii o mulțime nesfârșită de oameni se grăbea să asculte și să împlinescă învățătura lui Hristos, tămăduindu-se nu atât de neputințele trupesti, cât de cele sufletești, biruind duhurile necurate și făcându-se înfricoșători pentru ele.

Însă stăpânitorii lumii acesteia nu voiește să renunțe cu ușurință la stăpânire și își adună toate forțele ca să-i țină pe fiii oamenilor în jurul său. Pretutindeni seamănă neghină, pentru ca, prin ea, să înăbușe grâul lui Hristos, pentru ca să stârneasă patimi păcătoase în inimi cucernice și mai ales să-și asmută supușii ca să urmărească tot ce poartă numele lui Hristos.

Lupta dintre Cel ce a adus pe pământ pacea cerească și stăpânitorii întunericului veacului acestuia, duhurile răutății cele de sub cer, începută la Bethleem, se desfășoară fără întrerupere și cu putere tot mai întezită. Ea este purtată în toată lumea, în fiecare loc. Ea împarte omenirea, ea îi desparte pe oamenii care au fost mai înainte prieteni, ea are loc înlăuntrul fiecărui om, până când nu va birui definitiv în el binele sau răul.

Astăzi mai mult ca oricând poate fi resimțită dezbinarea (Luca 12, 51) pe care a vestit-o Cel proslăvit acum de cântarea îngerească: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (Luca 2, 14). Sabia adusă pe pământ de Pruncul culcat în iesle (Matei 10, 34) desparte și dezbină pe tată de fiu, pe mamă de fiică, pe soacră de noră. Cu adevărat se împlinesc întocmai cuvintele: dușmanii omului (vor fi) casnicii lui (Matei 10, 36), prevestite încă de profetul Miheia, care a prezis nașterea lui Hristos la Bethleem (Miheia 5, 2; 7, 6).

(continuare în pag. 4)

BOBOTEAZA, ZIUA ÎN CARE HRISTOS S-A DESCOPERIT LUMII

Botezul Domnului este cunoscut în popor sub denumirea de Boboteaza. Botezul Mântuitorului în Iordan, de către Sfântul Ioan Botezătorul, poartă și denumirea de “Epifania” sau “Teofania”, termeni care provin din limba greacă și înseamnă “arătare”, “descoperire”. Atunci când Ioan a acceptat să-L boteze pe Mântuitorul, Hristos S-a descoperit lumii că Fiul al lui Dumnezeu: cerurile s-au deschis, Duhul Sfânt S-a coborât în chip de porumbel peste El, iar Tatăl a mărturisit: “Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru Care am binevoit!” (Matei 3, 17). Sfântul Ioan Gura de Aur spune în acest sens, că Hristos “n-a ajuns cunoscut tuturor când S-a născut, ci când S-a botezat”.

Boboteaza - scurt istoric

Prima mențiune despre existența acestei sărbători, datează din secolul al II-lea, la Sfântul Clement Alexandrinul. La început, Boboteaza era prăznuită în Răsărit împreună cu Nașterea Domnului, pe data de 6 ianuarie. În Apus nu avem dovezi despre ținerea acestei sărbători înainte de sec. al IV-lea. Din secolul al IV-lea a fost adoptată și de apuseni. Tot atunci au fost despărțite cele două mari sărbători: 25 decembrie fiind data stabilită pentru prăznuirea Nașterii Domnului și 6 ianuarie pentru Botezul Domnului. Boboteaza a devenit cu vremea, încă din sec. al V-lea, în mentalitatea populară, și Sărbătoarea celor trei magi. Apusenii susțin că relicvele lor s-ar fi păstrat mai întâi în Milan, de unde ar fi fost furate de cancelarul lui Frederic Barbarosa și duse la Colonia, unde s-ar păstra și astăzi.

(continuare în pag. 4)

Campania „Un cadou - o mie de zâmbete” a adunat peste 500 de colete cu daruri

Mai multe familii social vulnerabile din republică vor primi colete cu daruri. Acestea au fost colectate de către „Poșta Moldovei” în cadrul campaniei „Un cadou - o mie de zâmbete”.

Campania este desfășurată în colaborare cu Ministerul Muncii Protecției Sociale și a Familiei. În cadrul unui briefing de presă, administrația celor două instituții a făcut bilanțul campaniei. Astfel, până la data de 4 ianuarie circa 500 de colete au fost adunate.

Potrivit directorului general al Întreprinderii „Poșta Moldovei”, Ștefan Munteanu, cele mai multe daruri au fost adunate în oficiul poștal din Ungheni - circa 100 la număr.

„În Republica Moldova avem circa 20 de mii de copii în situații foarte dificile și vulnerabile, chiar cu părinți acasă, dar am solicitat informație suplimentară, ca din aceste 20 de mii să-i selectăm pe cei care o duc cel mai greu”, a specificat ministrul Muncii, Valentina Buliga, prezentă și ea la eveniment.

LA MULȚI ȘI FERICIȚI ANI !

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

8.01.2013

ÎPS Vladimir în fruntea soborului episcopilor din Republica Moldova a liturghisit la catedrala din Chișinău.

7.01.2013

ÎPS Vladimir a oficiat Liturghia de sărbătoarea «Nașterii Domnului» la catedrala mitropolitană din capitală.

6.01.2013

În ajunul «Nașterii Domnului», ÎPS Vladimir a slujit la catedrala mitropolitană din Chișinău.

31.12.2012

ÎPS Vladimir a liturghisit la catedrala mitropolitană din capitală

25.12.2012

Mitropolitul Vladimir a participat la lucrările Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, care a avut loc la Reședința Patriarhală de la mănăstirea „Sf. Daniil” din Moscova.

24.12.2012

ÎPS Vladimir a slujit la biserica „Sf. Haralambie” din Chișinău.

AU FOST HIROTONIȚI

7.01.2013

În cadrul Liturghiei cu ocazia Întrupării Domnului la catedrala mitropolitană, diaconul Veaceslav Lungu a fost hirotonit în treapta preoțească pe seama catedrala „Nașterea Domnului” din Chișinău.

6.01.2013

În cadrul Liturghiei din ajunul Nașterii Domnului la catedrala mitropolitană din Chișinău, diaconul Serghei Cucereavâi a fost hirotonit în treapta de preot.

31.12.2012.

În cadrul Liturghiei la catedrala mitropolitană din Chișinău, diaconul Dumitru Damancev a fost hirotonit în treapta de preot pe seama bisericii „Sf. Irh. Alexei, Mitropolitul Moscovei” din s. Pohreba, r-nul Dubăsari, iar tânărul Serghei Cucereavâi a primit hirotonia în treapta de diacon.

24.12.2012

În cadrul Liturghiei de la biserica „Sf. Haralambie” din Chișinău, Aurelius Zmeu a fost hirotonit în treapta de diacon.

AU FOST DECORAȚI

7.01.2013

Preotul Veaceslav Lungu a fost ridicat în treapta de protoiereu.

24.12.2012

Părintele-paroh Prot. Mitr. Mihail Gondiu de la biserica „Sf. Haralambie” din Chișinău, a fost decorat cu Ordinul “Cuv. Paisie Velicikovski” gr. II, cu ocazia împlinirii a 25 de ani de preoție, dar și pentru eforturile depuse pentru repararea bisericii pe care o administrează. Părintele Ioan Gondiu a fost distins cu Medalia “Cuv. Paisie Velicikovski”, iar Pr. Vitalie Șaptefrați a primit binecuvântarea pentru a purta Cruce cu Pietre Scumpe.

21.12.2012

Protoiereul Nicolae Ciobanu, președintele Departamentului mitropolitan relații culturale, cu ocazia împlinirii a 35 de ani de viață și 15 ani de slujire preoțească a fost decorat cu ordinul „Meritul Bisericesc”, gr. II.

20.12.2012

Cu ocazia recente aniversări a Zilei Poliției Naționale, Domnul Vladimir Maiduc s-a învrednicit de Ordinul “Ștefan cel Mare și Sfânt” gr. II, domnul Eugeniu Nazaria a fost decorat cu Ordinul “Cuv. Paisie Velicikovski” gr. II, domnul Silivu Mușuc a primit medalia “Ștefan cel Mare și Sfânt”, iar domnii Andrei Vacaru, Vasile Paraschiv, Ion Muntean, Igor Todica, Valentin Stahurschii, Rostislav Sobetři, efectivul DCCO al MAI, efectivul DPC al MAI și efectivul DA al MAI, au fost menționați cu Diplome Arhieresti.

Alături de colaboratorii Poliției Naționale, domnul Serghei Bătrâncea, șeful Penitenciarului nr. 16 – Pruncul, a fost decorat cu medalia “Ștefan cel Mare și Sfânt”, cu prilejul cele de a 25-a aniversări de la fondarea instituției penitenciare și zilei profesionale a colaboratorilor sistemului penitenciar din Republica Moldova.

Sărbătoarea Nașterii Domnului la Mănăstirea Frumoasa

Liturghia praznicală de Sărbătoarea Nașterii Domnului a fost oficiată la miezul nopții de către clerul mănăstirii în frunte cu egumenul

Feodosie (Ursachi), iar răspunsurile la strană au fost oferite de corul mănăstirii condus de stareța egumena Benedicta (Mura).

Au fost prezenți enoriașii și credincioșii care pe întreg parcursul anului pășesc pragul sfintei noastre mănăstiri, și pentru trăirea integră a acestei desăvârșite sărbători, obștea mănăstirii și o bună parte din credincioși s-au împărțit cu Sfintele Taine.

La finalul Sfintei Liturghii, ieromonahul Iordan (Sîrbu), cleric al mănăstirii, a dat citire cuvântului de felicitare, al Prea Sfințitului Petru, Episcop de Ungheni și Nisporeni, la acest slăvit praznic.

Mesajul Nașterii Domnului a fost adus la inimile credincioșilor și prin colindele cântate de cetele de colindători și obștea mănăstirii, care bucură în fiecare an mulțimea de credincioși cu noi colinde în vechiul stil bizantin.

S-au aprins luminile de Crăciun pentru moldovenii din Rusia

S-au distrat împreună cu Moș Crăciun și Alba ca Zăpada, cu clovni, dar și cu alte personaje din povești și au avut parte multe dulciuri și bucate tradiționale moldovenești. Este vorba de conaționalii noștri stabiliți în Rusia. Tot ei au avut parte de un mic concert unde au răsunat celebrele melodii din repertoriul regretaților Ion și Doina Aldea Teodorovici.

Copiii moldoveni, care locuiesc în capitala Rusiei și în suburbii, au fost invitați, împreună cu părinții lor, la Revelionul organizat de Congresul Diasporei Moldovenești din Moscova. Micuții au fost așteptați cu un spectacol de muzică în interpretarea copiilor de la școala internat din Bălți, Mihaela Ilico și Maxim Gnatiuc. Ei au interpretat cântecele din repertoriul lui Ion și Doina Aldea Teodorovici, iar spectacolul a fost dublat de glume muzicale, dansuri și concursuri distractive cu premii.

Copiii, deghizați în personaje istorice sau eroi din povești, s-au bucurat de momente magice în compania clovnilor. Nu au lipsit de la sărbătoare Moș Crăciun și Alba ca Zăpada, cărora pe rând micuții le-au spus poezii în limbile română și rusă, le-au cântat cântecele preferate și au țopăit în jurul bradului pe ritmurile cântecelor

populare moldovenești. Gazda le-au pregătit jocuri, ghicitori astfel reușind să-i implice direct în spectacol pe invitații săi.

Nu au lipsit tortul, portocalele, bomboanele, iar pentru părinți, organizatorii au pregătit o masă unde au putut servi vin moldovenesc, friptura de porc cu mămăligă și brânză de oi, plăcinte cu brânză de vaci și mărar verde.

Sărbătoarea a fost organizată de Congresul Diasporei Moldovenești din Rusia cu sprijinul Ambasadei Republicii Moldova de la Moscova.

Autor Stella Enachii

Sursa - <http://pentrua.md/>

Adunarea Protopopiatului nr. 2 din municipiul Chișinău

Pe data de 25 decembrie, la biserica “Sf. Dumitru” din Chișinău s-a desfășurat adunarea preoților din Protopopiatul nr. 2 Chișinău.

Ședința a fost prezidată de către părintele Protopop Prot. Mitr. Pavel Borșevschi, care a prezentat slujitorilor participanți la ședință ordinea de zi.

Printre subiectele discutate s-a abordat chestiunea pregătirii pentru praznicul Nașterii Domnului și desfășurarea programului pentru sărbătorile de iarnă în general

A fost făcută o trecere în revistă a recentelor activități caritative precum și cultural-duhovnicești care s-au desfășurat în parohiile din cuprinsul Protopopiatului nr. 2, ulterior stabilindu-se prioritățile în acest sens pentru perioada imediat următoare.

Totodată, părintele Pavel a făcut cunoscut celor prezenți programul slujbelor pentru celebrarea Nașterii Mântuitorului.

În continuare, preoții au primit felicitările Protopopului cu ocazia Sfințelor Sărbători de iarnă, fiind îndemnați să se aboneze pentru anul 2013 la publicațiile religioase “Curierul Ortodox” și “Altarul Credinței”.

Zi de sărbătoare la Mănăstirea „Nașterea Domnului”, Zăbriceni

În a treia zi de Nașterea Domnului, a cinstirii Sfântului Întâiului Mucenic și Arhidiacon Ștefan, la Mănăstirea Zăbriceni a avut loc o slujbă arhierescă cu prilejul hramului. Sfânta Liturghie a fost oficiată de către Prea Sfințitul Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni, în fruntea unui impresionant sobor de preoți din care a făcut parte preacuviosul părinte stareț, arhimandritul Damian (Burlacu); secretarul eparhial, protoiereul Adrian Cotelea; blagocinul raionului Edineț, protoiereul Ioan Gînju; blagocinul raionului Dondușeni, protoiereul Veaceslav Matiescu; slujitori ai sfântului așezământ și din parohiile învecinate, precum și distinși oaspeți din învecinata Arhiepiscopie a Iașilor, România, printre care s-a aflat și arhimandritul Dosoftei Scheul, mare eclesiarh al Catedralei Mitropolitane din Iași, arhimandritul Hrisostom Rădășanu, consilier Sectorul Învățământ al Arhiepiscopiei Iașilor, arhimandritul Teodosie Pleșca, starețul Mănăstirii Zosin, județul Botoșani.

Bucuria sărbătorii a fost împărtășită de mulțime de credincioși, închinători și pelerini veniți din mai multe localități ale țării noastre și din România, maicile starețe ale mănăstirilor din cuprinsul Eparhiei, ctitori și binefăcători ai sfântului așezământ. Răspunsurile la strană au fost oferite de corul psaltic al sfântului așezământ, condus de ierodiaconul Paisie (Viscun), și de corul „Brio Sonores”, dirijat de Ion Brătescu. Un cuvînt de zidire sufletească și de felicitare cu ocazia sărbătorii a adresat credincioșilor, după citirea Sfintei Evanghelii, arhimandritul Hrisostom Rădășanu.

În cadrul serviciului divin, monahul Sava (Furdui), viețuitor al Mănăstirii Nașterea Domnului din comuna Zăbriceni, a fost hirotonit în treapta de ierodiacon.

La finalul serviciului divin, Prea Sfințitul Nicodim a rostit către părintele

stareț, obștea monahală, preoții slujitori, închinători și pelerini un cuvînt de învățătură și de felicitare. Prea Sfinția Sa a evidențiat marele dar pe care l-a făcut Dumnezeu oamenilor prin Întruparea din Fecioară și viețuirea împreună cu noi ca Dumnezeu-Ōm, pentru ca firea noastră, cea stricată prin păcat, să fie restaurată și îndumnezeită. Este o taină a economiei mântuirii pe care în aceste zile luminate o trăim ca pe un fior sfânt și o nedescrisă prin cuvinte omenești bucurie duhovnicească. La încheierea cuvîntului său, Prea Sfințitul Nicodim a adus alese mulțumiri părintelui stareț, arhimandritului Damian, pentru grija spirituală și materială ce o poartă sfintei mănăstiri și închinătorilor ei, slujitorilor și pelerinilor veniți din România, pentru dragostea și bunăvoința de a împărtăși duhovnicește bucuria acestei sărbători, maicilor starețe, precum și tuturor credincioșilor prezenți la slujbă.

La ceas de sărbătoare nu au fost dați uitării nici ctitorii sfântului așezământ, care au fost decorați de către Prea Sfințitul Nicodim cu distincții bisericești.

Momentele de bucurie ale sărbătorii au fost sporite și de plăcuta cântare de colinde oferită de un grup de copii îmbrăcați în costume naționale din satul Terebna, raionul Edineț. Pentru colindători, dar și pentru toți copiii prezenți la slujbă, Ierarhul a oferit în dar dulciuri, iar pentru toți credincioșii – câte o iconiță a Nașterii Domnului.

După încheierea slujbei toți credincioșii au fost invitați să ia parte și la o agapă de sărbătoare. Și aici atmosfera de sărbătoare a fost întreținută prin frumoase cântări de colinde interpretate de corul „Brio Sonores”, frații Mănăstirii Zăbriceni, maicile de la Mănăstirea Călărășeuca și distinșii slujitori ai Arhiepiscopiei Iașilor.

Biroul de presă al Episcopiei de Edineț și Briceni

LA RACOVĂȚ S-A SFINȚIT O NOUĂ BISERICĂ

Satul Racovăț e despărțit de un pârâias în două părți. Partea în care este situat cimitirul se numește pe Dealul Cela. Și iată că de sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei pe Dealul Cela a avut loc sfințirea noii biserici cu hramul „Sfântul Prooroc Ilie”. Noua parohie s-a constituit în jurul unui nucleu de credincioși din sat în frunte cu preotul Andrei Bevza. Dorința de a avea o biserică mare în locul micului paraclis în care se desfășura viața liturgică și în care și-a început activitatea părintele Andrei a venit de la locuitorii din această parte a satului, care se înghesuiau în mica bisericuță. Piatra de temelie a fost așezată și sfințită în 2011. Și iată că într-un timp record, de aproape un an și jumătate, cu ajutorul Domnului și al creștinilor din localitate, biserica a fost înălțată.

Slujba de sfințire și Sfânta Liturghie au fost oficiate de un sobor de preoți în frunte cu protopopul de Soroca Nicolae Craveț. Cântările liturgice au fost interpretate de corul de la Mănăstirea Rudi. A fost o sărbătoare a întregului sat. În pofida drumurilor și cărărilor troienite, oamenii de pe ambele părți ale satului s-au adunat să se bucure împreună de frumoasa realizare. La finalul sfintei liturghii protopopul Nicolae Craveț a vorbit despre sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, după care le-a spus credincioșilor că a venit la Biserica cu inima plină de bucurie, cu emoții sufletești aparte pentru a le aduce la cunoștință binecuvântarea Mitropolitului Vladimir. Protopopul a precizat: „Sunt preoți care muncesc ani de zile, dar rezultatul nu prea se vede. Dar sunt preoți care au această frumoasă carismă de gospodar și reușesc într-un timp foarte scurt ca să facă lucruri frumoase, așa cum este și părintele Andrei, care a reușit foarte repede să înalțe această biserică în stil moldovenesc. Trebuie să recunosc că la început eu am fost împotriva demolării vechii bisericuțe din cimitir și construirii în locul ei a unei biserici noi. Dar după ce am sfințit piatra de temelie a bisericii mi-am luat cuvintele înapoi”. Părintele paroh a vrut să le spună enoriașilor că efortul n-a fost în zădar, dar l-au podidit lacrimile. Au fost lacrimi de bucurie și mulțumire. Or, lacrimile preotului au spus mai mult decât cuvintele și au lăsat să se înțeleagă că atunci când este Voință și Credință Dumnezeu îți dă putere. Prezent la ceremonia de sfințire, duhovnicul egumen Patrocle de la Mănăstirea Rudi a declarat: „Astăzi este o sărbătoare triplă: în primul rând, îl slăvim pe Sfântul Apostol Andrei, în al doilea — a avut loc sfințirea sfântului locaș și în al treilea — parohul bisericii își sărbătorește Ziua Îngerului. Sunt un martor ocular, care am fost aproape de părintele la tot ce s-a făcut aici. Știți, noi, călugării, mai des citim Patericul — o carte în care se scriu istorioare care s-au întâmplat cu călugării prin sfintele mănăstiri. O istorioară s-a întâmplat și cu părintele Andrei, care în afară de faptul că a putut să organizeze oamenii la muncă a fost și acel om ce a lucrat cu propriile sale mâini la înălțarea Bisericii. Într-o zi a venit un confrate de al nostru, părintele Boris, care îl căuta pe părintele Andrei. Părintele era sus pe schele. Acesta, văzându-l sus, a crezut că-i un lucrător de rând și l-a întrebat: „Nu știți unde este părintele Andrei, că vreau să-l văd?”. La care părintele Andrei îi răspunde: „Așteptați puțin, acuș îl chem...”. Iată o istorioară adevărată cu părintele Andrei, care astăzi trăiește cea mai mare bucurie din viața lui când vede această lucrare mare și frumoasă aproape gata. Sincere felicitări părintelui și tuturor oamenilor din sat care au fost alături, contribuind fie cu munca sau cu banul la înălțarea Bisericii. Bunul Dumnezeu să vă dea putere, unire și dragoste cât mai multă și în continuare ca să vă bucurați împreună de frumoasele slujbe ce se vor săvârși aici în locașul Domnului!”. Sărbătoarea s-a încheiat cu o masă de sărbătoare pregătită de gospodinele de pe Dealul Cela.

Notă: Toate lucrările la înălțarea bisericii au fost îndeplinite de către oamenii din sat și s-au făcut fără plată. Fiecare a muncit atâtea zile cât a socotit el de cuviință. De lucru încă mai este atât în exterior, cât și în interior, dar creștinii din această zonă a satului sunt bucuroși că deja părintele poate oficia sfintele slujbe în noua Biserică și sunt gata să-l sprijine în tot ce urmează de îndeplinit.

Nina Neculc (ODN)

ADUNARE EPARHIALĂ LA CAHUL

La 27 decembrie 2012, în orașul Cahul a fost convocată Adunarea Eparhială din cadrul Episcopiei de Sud. Adunarea a fost condusă de P.S. Anatolie episcop de Cahul și Comrat.

În ordinea de zi s-a discutat: Situația administrativă a eparhiei de sud, Situația departamentelor, Electronizarea informațiilor din parohii, posibilitatea de a susține financiar mănăstirea “Sfântul Cneaz Vladimir din r. Cahul” și de a renova obștea monahală.

CALENDAR ORTODOX

IANUARIE

1 L (14.01) Tăierea-împreună cea după trup a Domnului nostru Iisus Hristos; cel între sfinți Părintele nostru Vasile cel Mare, arhiepiscopul Cezareii Capadochiei.

2 Mț (15.01) Cel între sfinți Părintele nostru Silvestru, papa Romei și Serghie.

3 Mc (16.01) Sf. Proroc Maleahi; Sf. Mc. Gordie.

4 J (17.01) Soborul Sfinților 70 de Apostoli; Cuviosul Părintele nostru Teoctist, egumenul de la Kuciumia Sicheliei.

5 V (18.01) Sfinții Mucenici Teopempt și Teona; Cuvioasa Sinclitichia. Ajunul Botezului Domnului.

6 S (19.01) Botezul Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

7 D (20.01) Soborul Sfântului slăvitului proroc înaintemergătorului și Botezătorului Ioan.

8 L (21.01) Dupăprăznuirea Botezului Domnului; Cuvioșii Părinții noștri Gheorghe Hozevitul, Emilian Mărturisitorul; Cuvioasa Maica noastră Domnica.

9 Mț (22.01) Sfântul Mucenic Polieuct; Cuviosul Eustratie.

10 Mc (23.01) Cei între sfinți Părintele nostru Grigore, episcopul Nisei; Cuvioșii Dometian, episcopul Meletinei și Marchia, preotul.

11 J (24.01) Cuviosul Părintele nostru Teodosie, începătorul vieții călugărești de obște.

12 V (25.01) Sfintele Mucenice Tatiana diaconița și Eutasia.

13 S (26.01) Sfinții Mucenici Ermil și Stratonic.

14 D (27.01) Cuvioșii Părinții noștri cei uciși în Sinai și Rait. Odovania praznicului Botezului Domnului.

15 L (28.01) Cuvioșii Părinții noștri Pavel Tebeul și Ioan Colibașul.

16 Mț (29.01) Cinstirea lanțului Sfântului Apostol Petru; Sfinții Mucenici Spevsip și cei împreună cu el.

17 Mc (30.01) Cuviosul Părintele nostru Antonie cel Mare.

18 J (31.01) Sfinții arhiepiscopi ai Alexandriei Atanasie și Chiril.

19 V (1.02) Cuvioșii Părinții noștri Macarie Egipteanul, Arsenie și Marcu.

20 S (2.02) Cuviosul Eftimie cel Mare.

21 D (3.02) Cuviosul Maxim Mărturisitorul; Sfinții Mucenici Neofit, Evghenie, Candil, Valerian și Achila.

22 L (4.02) Sfântul Apostol Timotei; Cuviosul Mucenic Anastasie Persul.

23 Mț (5.02) Sfinții Mucenici Clement episcopul Anchirei și Agatanghel.

24 Mc (6.02) Cuvioasa Xenia; Sfântul Mucenic Vavila.

25 J (7.02) Sfântul Grigore de Dumnezeu cuvântătorul, patriarhul Constantinopolului; Cuviosul Puple.

26 V (8.02) Cuviosul Xenofont, soția sa Maria și fii lor Arcadie și Ioan.

27 S (9.02) Aducerea moaștelor Sf. Ioan Gură de Aur.

28 D (10.02) Cuvioșii Efreem Sirul, Paladie și Iacob.

29 L (11.02) Aducerea moaștelor Sf. Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu.

30 Mț (12.02) Sfinții Trei Ierarhi Vasile cel Mare, Grigore de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Sf. Mucenic Ipolit, papa Romei.

31 Mc (13.02) Sfinții Doctori și făcători de minuni fără de arginți Chir și Ioan.

EPISTOLA LA NAȘTEREA DOMNULUI

(începutul în pag. 1)

Nici în ei înșiși oamenii nu-și găsesc pacea, chinuți fiind de lupta lăuntrică nu numai dintre carne și duh, dar adesea simțind o dedublare și în năzuințele lor, prăbușindu-se și neavând un reazem în lăuntru lor. Și se pare câteodată că și acum locul cel mai potrivit pentru Pruncul Hristos ar fi mai degrabă ieslea necuvântătoarelor, încă ferită de toate „realizările” distructive ale vicelanului veac de acum, decât societatea omenească! Dar nu pentru propria Sa liniște a venit pe pământ Fiul lui Dumnezeu, ci ca să tămăduiască rana lui Adam. Închinându-se lui Hristos, „s-au întors păstorii, slăvind și laudând pe Dumnezeu” (Luca 2, 20) și magii care L-au găsit „s-au

bucurat foarte cu bucurie mare”. Bucuria duhului și veselia inimii i-au cuprins pe păstorii și pe magii care veniseră la Hristos. Numai El Singurul este pacea noastră (Efes. 2, 14), numai El este „Calea și Adevărul și Viața” (In. 14, 6). Ca și fiecare om în parte, întreaga omenire numai în Lumina Lui va vedea lumină.

Depărtându-ne de deșertăciunea pământească, să ne alipim cu mintea de peștera din Bethleem și sufletul nostru va simți bucurie nepământească, iar gura va slavoslovi împreună cu îngerii: „Slavă pogorării Tale, Unule Iubitorule de oameni”. Hristos S-a născut!

Sf. Ioan Maximovici

BOBOTEAZA, ZIUA ÎN CARE HRISTOS S-A DESCOPERIT LUMII

(începutul în pag. 1)

Stăpânul botezat de slugă

Hristos face la Botezul Său, ceea ce a făcut și la moartea Sa. După cum nu a așteptat ca prigonitorii Săi să-L caute, ci Se va duce din propria inițiativă la Ierusalim spre a primi moartea, așa și la Botez, nu-L așteaptă pe Ioan, ci merge singur la el. În răspunsul lui Ioan Botezătorul: „Eu am trebuința să fiu botezat de Tine și Tu vii la mine?” (Matei 3, 14), se descoperă smerenia, dar și uimirea prorocului. Avea să-L boteze pe Cel Căruia nu se socotea vrednic să-L dezlege cureaua încălțămintelor (Marcu 1, 7). Când Hristos rostește cuvintele: „Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea” (Matei 3, 15), Ioan ridică mâna și botează pe Cel ce a zidit lumea. Trebuie spus că Hristos nu s-a botezat pentru a fi curățat de păcate. De altfel, botezul lui Ioan ca și legea Vechiului Testament, îl ajuta pe om să conștientizeze starea păcătoasă dar, nu oferea iertarea. De aceea se și spune că era „spre iertarea păcatelor” (Luca 3, 3), pe care avea s-o aducă Hristos.

Dacă ne întrebăm de ce se botează Hristos, putem răspunde astfel: botezul lui Hristos este o revelație a tainei Sfintei Treimi, dar este și o restabilire și o reînnoire a firii înconjurătoare omului. Este adevărat că Hristos Se naște ca om din Fecioara prin lucrarea Duhului, dar tot ca om primește la Botez înfierea

cerească, datorită prezenței Sfântului Duh. Acum Tatăl Îl descoperă pe Hristos drept Fiu, după ce Sfântul Duh S-a coborât peste El în Iordan. Hristos a venit la noi, ca să facă părtaş la viața divină nu numai pe om, ci întreaga natură în care omul trăiește.

Sfinții Părinți ne descoperă cât se poate de viu că natura simte în lăuntru ei prezența lui Hristos și a Duhului Sfânt. Sfântul Sofronie, episcopul Ierusalimului, spune: „Apele Te-au cunoscut Dumnezeu, Te-au cunoscut și s-au temut. Iordanul s-a întors văzând focul Dumnezeirii coborând trupește și intrând în el. Iordanul s-a întors văzând Duhul Sfânt, pogorându-se în chip de

porumbel. Iordanul s-a întors văzând pe Cel nevăzut, făcându-se văzut, pe Creatorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Și munții au săltat privind pe Dumnezeu în trup”.

Întrebând marea și Iordanul: „Ce-ți este ție, mare, ca ai fugit și tu, Iordane, că te-ai întors înapoi (Ps. 113, 5)?”, ele răspundând zic: „Am văzut pe Creatorul tuturor în chip de rob”. De aceea „Iordanul nu îndrăznește să se apropie” de Stăpânul său.

În Botezul Domnului stă începutul și temeiul Sfintei Taine a Botezului creștin

Dacă potopul din vremea lui Noe a distrus neamul omenească, apa Botezului lui Hristos a chemat la viață pe toți cei morți în Adam. O rugăciune din rânduiala Sfințirii Aghiasmei celei Mari ne arată cât se poate de clar acest lucru: „Suferit-ai încă a Te boteza în Iordan, ca sfințind firea apelor, Căla ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale la nașterea cea de a doua, prin apă și prin Duh”. Apa sfințită a Iordanului este apa purificată ce va servi ca materie a Botezului creștin, în care Harul divin ne renaște la viața cea nouă în Hristos.

În sfințirea apelor Iordanului avem începutul tainei Botezului, prin apă și prin Duhul Sfânt, în numele sfintei Treimi, deși taina Botezului creștin va fi instituită de însuși Mântuitorul, mai târziu, după Înviere, când trimite la predică pe Sfinții Săi Apostoli.

Adrian Cocosila

SF. VASILE CEL MARE

Acest mare părinte al nostru Vasile a trăit pe vremea împăratului Valens, când Biserica era tare prigonită de necredința lui Arie, ereticul. Iar Sfântul Vasile a apărut cu toată puterea dreapta credință și a îndrăznit să mustre chiar în față pe împăratul Valens, căzut și el în erezia lui Arie.

Tatăl Sfântului Vasile era din Pont și se numea tot Vasile, iar maica sa era din Capadocia și se numea Emilia. Sfântul Vasile a întrecut în știință pe cei din timpul său și pe cei din vechime, căci învățase toată filozofia și toate științele din vremea aceea. Deci, covârșind pe toți nu numai cu filozofia și cu mintea cea ascuțită, ci și cu puterea și viața cea îmbunătățită, a fost sfințit arhieru al Arhiepiscopiei din Cezareea Capadociei.

Ca arhieru, a dus lupte grele pentru credința ortodoxă, punând în uimire chiar pe dregătorul locului, care nu s-a

putut împotrivi înțelepciunii și tăriei în credință a sfântului. Prin cuvântările sale a lovit în credințele greșite ale ereticilor; a dat învățături și îndemnuri pentru buna întocmire a obiceiurilor; a luminat tainele cele adânci ale făpturii; a păstorit turma lui Hristos, învățând pe toți și ajutând pe săraci, pe bolnavi și pe bătrâni, în așezământul său vestit, numit Vasiliada. A trecut către Domnul în anul 379, când nu împlinise încă 50 de ani.

Și era Sfântul Vasile om foarte înalt la stat și drept ca o făclie; uscățiv și slăbit de ajunare și de veghere; oacheș la față, dar obrazul îngălbenit; nasul lunguiet; sprâncenele cercuite și plecate, asemenea omului gânditor; fruntea încrețită; umerii obrazilor ieșiți, tâmplile adâncite; cam pleșuv la păr; cu barba destul de lungă, căruntă pe jumătate. Pomenirea lui se săvârșește în Sfânta Biserică sobornicească.

Biserica „Nașterea Domnului” din Betleem: Locul în care Fiul lui Dumnezeu S-a făcut Om

Pe locul peșterii din Betleem, în care Hristos a coborât din ceruri și S-a făcut purtător de trup pământesc, se înalță, astăzi, Biserica „Nașterea Domnului”. Este una dintre cele mai vechi biserici creștine din lume. Un loc de închinare unic. Un izvor nesecat de bucurii ale credinței, din care multe suflete însetate de mântuire se adapă și se fac lăcașuri ale Duhului Sfânt. Cine a fost în Țara Sfântă nu uită cât trăiește locurile atinse de Cel ce Se naște veșnic din Dumnezeu-Tatăl. Cine nu a fost în Israel ar fi bine să meargă măcar o dată în această viață. Iar dacă va ajunge acolo, mai precis în partea de răsărit a orașului Betleem, la vreo opt kilometri de Ierusalim, să caute Biserica „Nașterea Domnului”. Lăcașul cel sfânt va fi ușor de recunoscut - îl înconjoară un complex imens, care include, pe lângă bazilica propriu-zisă, o mănăstire ortodoxă, una catolică și una armeană.

Peștera sfântă a Betleemului

Nașterea Mântuitorului Hristos, într-o „iesle” din Betleem, ne este relatată în Evangheliile Apostolilor Luca și Matei. În scrierile Sfântului Iustin Martirul și Filosoful (în jurul anului 160) apare prima menționare a peșterii din Betleem, cinstită ca loc al Nașterii lui Hristos. Ca o confirmare a descoperirii făcute de Sfântul Iustin sunt menționările lui Origen și ale lui Eusebiu, de prin secolul al III-lea.

Peștera „Nașterii Domnului” este o grotă rectangulară, aflată dedesubtul bisericii (chiar sub altarul central), cu o lungime de 12 m și o lățime și înălțime de 3 m. Este locul de maxim interes al pelerinilor, la care se ajunge coborând niște trepte. După cum am arătat mai sus, această grotă a fost cinstită ca loc al Nașterii lui Hristos încă din secolul al II-lea.

„Când intri în biserică, cobori câteva trepte. Până să ajungi jos, gândindu-te că vei vedea locul unde S-a născut Hristos, te apucă un fior. De-abia aștepti să vezi ce minune este acolo. Descoperi un altar, unde este o stea mare. Este steaua care avea să lumineze mai târziu întreaga lume. Steaua este Fiul lui Dumnezeu, Hristos Mântuitorul. Așteptarea nu a fost în zadar. Am văzut steaua prin care lumina a intrat în sufletele noastre, ca să ne putem bucura de viață, prin folosirea înțelepciunii”, mărturisește Ana Tcaciuc, învățătoare, care a fost, anul acesta, în pelerinaj la Locurile Sfinte.

Steaua de argint este fixată în piatră și indică locul în care a fost așezat Hristos. Pe marginea stelei o inscripție în limba latină arată: „Hic de Virgine Maria Jesus Christus natus est.” („Aici S-a născut Iisus Hristos din Fecioara Maria”). În jurul stelei ard neînțecat 15 candelă - șase aparțin grecilor, cinci armenilor și patru latinilor.

Podeaua grotei este căptușită cu marmură, iar pereții sunt înnegriți de fumul lumânărilor.

Mobilierul datează din perioada ce a urmat incendiului din anul 1869, care nu a afectat și biserica. Cât despre porțile de bronz ale intrării de sud și ale celei de nord, acestea sunt din secolul al VI-lea, din vremea lui Iustinian. De la Peștera „Nașterii Domnului”, pe niște trepte, se poate ajunge la „Capela Ieslei” a romano-catolicilor. De asemenea, într-o grotă din subsolul bisericii este înmormântat Fericitul Ieronim, care a trăit și a lucrat în Betleem din anul 384.

Date istorice succinte

Prima filă a istoriei bazilicii din inima cetății

Betleemului se scrie în anul 326, când Sfântul Împărat Constantin cel Mare și mama sa, Sfânta Elena, decid să ridice o biserică deasupra peșterii. Astfel, închinarea celei dintâi biserici a „Nașterii Domnului” are loc la 31 mai 339. Lăcașul avea un plan octogonal, iar în centrul său, privind printr-o adâncitură cu un diametru de patru metri, se putea vedea peștera. Odată cu venirea pe tron a împăratului Iustinian, în anul 530, biserica construită în vremea Sfântului Constantin cel Mare a fost demolată, deoarece Iustinian dorea un așezământ de închinăciune mai încăpător. Biserica care există astăzi, în mare parte, este de pe vremea împăratului Iustinian.

De-a lungul timpului, Biserica „Nașterea Domnului” a fost fie neglijată, fie a trecut prin mari încercări. Din fericire, a supraviețuit tuturor vitregiilor la care a fost supusă.

În anul 614, hoardele persane ale lui Cosroe au cruțat bazilica, la vederea unui mozaic de pe fațadă. Acel mozaic reprezenta adorația magilor, iar după îmbrăcăminte, perșii i-au recunoscut imediat ca fiind strămoșii lor. Inițial, arabii au arătat un profund respect Bisericii „Nașterea Domnului”. Înșuși Califul Omar a venit aici să se roage, mai ales că musulmanilor li s-a permis să slujească într-unul din transeptele (naos transversal) lăcașului de rugăciune.

A urmat perioada cruciaților, cuceritori ai Ierusalimului la data de 6 iunie 1009, prilej cu care împărații Baldwin I și Baldwin al II-lea au fost încoronați în biserică. A fost o perioadă de liniște și înțelegere, iar francii și bizantinii au depus eforturi comune pentru reamenajarea interiorului lăcașului sfânt.

Nu a durat mult și arabii au început jafurile în lăcașul de cult, astfel că biserica a ajuns într-o stare jalnică. Situația a devenit și mai dramatică odată cu venirea otomanilor la putere, în anul 1517. Furturile s-au înmulțit; iar cea mai mare parte din marmura existentă, astăzi, în Moscheea lui Omardin Ierusalim, a fost scoasă de turci din Biserica „Nașterea Domnului”.

Turcii au pus stăpânire pe biserică și pe grotă „Nașterii Domnului”, în 1669, pentru ca, după câțiva ani, latinii să le recapete. Au schimbat vechea stea din peștera Nașterii cu o alta din argint, având pe ea inscripția în latină, care se poate vedea și astăzi. În anul 1847, furtul stelei de argint a provocat o criză internațională care a dus, în cele din urmă, la Războiul din Crimeea (1854-1856). În 1757, grecii au ocupat biserica și peștera. Între anii 1810 și 1829, armenii au pus stăpânire pe brațul nordic al transeptului bazilicii. În apropierea sfântului lăcaș, franciscanii au construit, în anul 1881, Biserica „Sfânta Ecaterina”. Cu o temelie solidă, sacră, biserica a supraviețuit în continuare atât cutremurului din 1834, cât și incendiului din 1869, dar și furiilor umane.

„Am aflat ce am căutat”

„Odată intrată în biserică, am simțit o mare bucurie, pentru că am aflat ce am căutat. Dacă ai credință, lumina de acolo îți intră în suflet și rămâne ca o strajă. În biserică, ca și în peșteră, este o atmosferă de rugăciune, de liniște, de pioșenie. După ce fiecare stătea la rând, se închina și rămânea pentru o clipă închis în camera sufletului, păstrând pentru sine momentul acela înălțător, cu mulțumiri aduse lui Dumnezeu că a ajuns acolo”, își amintește învățătoarea Tcaciuc. Intrarea în biserică a fost micșorată, pe rând, de cruciați, apoi de turci, pentru ca jefuitorii să nu poată intra călare sau cu căruțele în biserică.

Așezământul are trei altare: unul central și alte două de mai mici dimensiuni, în absidele laterale. Din aceste abside se coboară în Peștera „Nașterii Domnului”.

Altarul cel mare, poziționat în partea estică, aparține grecilor, ca de altfel și altarul din partea sudică. Altarul central este frumos împodobit cu un iconostas ortodox.

În partea nordică a altarului principal se află altarul armean, închinat celor trei Magi. Armenii mai au un altar, închinat Fecioarei Maria, și absida nordică.

„Biserica „Nașterea Domnului” este locul în care vezi, simți și trăiești cât pentru o viață întreagă. Una este când îți spune cineva și trăiești momentul din povestiri, alta este când vezi o fotografie și îți închipui cum este acolo, și cu totul altceva este când ești prezent trup și suflet în acel loc cu totul deosebit”, încheie Ana Tcaciuc.

„Odată intrată în biserică, am simțit o mare bucurie, pentru că am aflat ce am căutat. Dacă ai credință, lumina de acolo îți intră în suflet și rămâne ca o strajă. În biserică, ca și în peșteră, este o atmosferă de rugăciune, de liniște, de pioșenie.”

Știința de a sărbători Nașterea Domnului

Crăciunul (element popular), sau Nașterea Domnului, nu este o sărbătoare folclorică, ci este cea mai importantă sărbătoare a Bisericii, alături de Învierea Domnului. A folcloriza Crăciunul, adică a-l acoperi cu simboluri golite de sens, și a ne limita la niște lucruri secundare, este o greșală de neiertat. Acest eveniment mântuitor universal nu poate fi asemănat cu nici o altă serbare folclorică, indiferent de popularitatea și seriozitatea ei.

Pentru ca bradul împodobit și Mos Crăciun, înscăunat într-o sanie trasă de reni, ajunge să înlocuiască tot mai mult sărbătoarea Nașterii Domnului, putem vorbi chiar de un sacrilegiu, săvârșit asupra unuia dintre cele mai importante momente din istoria omenirii, cu adevărat „singurul lucru nou sub soare”, adică Întruparea Fiului lui Dumnezeu, din Fecioara Maria.

În apropierea Nașterii Domnului, zarva exterioară cuprinde tot mai mult lumea, ca și cum diavolul ar fi conștient că nu mai are multă vreme spre a ispiti omenirea, încercând astfel să distragă atenția cât mai multora de la ce se petrece cu adevărat în peștera din Betleem. Curățenie, cumpărături și surprize, iar nu cunoaștere a Celui născut din Fecioara Maria.

Există o știință a sărbătoririi, pe care cei tineri ar trebui să o învețe de la cei bătrâni. Lumea însă, pe an ce trece, uită tot mai mult să sărbătorească după cuviință. Astfel, aproape orice sărbătorire eșuează rapid în formalism sau îmbuibare și beție. Ziua de naștere sau onomastica, ziua de căsătorie, marile sărbători creștine, serbările sociale, ziua națională, ziua eroilor etc. sunt tot atâtea ocazii în care omul ajunge să uite până și de sine.

Într-o lume în care tot mai mulți oameni pierd știința sărbătoririi Nașterii Domnului, trebuie să nu uităm că ziua cea sfântă în care se naște trupește Fiul lui Dumnezeu este o sărbătoare cu un înțeles adânc, precum este descrisă în Sfânta Scriptură, iar nu un prilej de distracție și îmbuibare inconștientă.

Pentru că orice sărbătoare are un conținut sfânt și sfințitor, slăbirea în credință aduce de sine și pierderea științei de a sărbători. Doar cel credincios va ști să sărbătorească cum se cuvine Nașterea Domnului, precum și orice altă sărbătoare, netrecând cu vederea componența ei sfântă.

Omenirea se avântă după o sărbătoare a cumpărăturilor pentru a îmbogăți masa, a cadourilor simbolice sub brad, a oricărui fel de lucrare materializată uitând de partea duhovnicească a sărbătorii. A împletirii într-o simbioză a lucrurilor naturale cu cele supranaturale ceea ce ne aduce și Sărbătoarea Nașterii Domnului precum spune Sfântul Chiril al Alexandriei: „Dumnezeu s-a făcut om, ca omul să se facă Dumnezeu”.

Acest moment al îndumnezeirii sufletelor noastre care se face prin străduința noastră, prin post și rugăciune care este așezat înainte de această mare sărbătoare nu în zadar, ci de a ne pregăti cu suflet curat (fiind mărturisitori și împărtășiți) să tindem a deschide ușile inimii noastre de a-L primi pe pruncul Iisus să se nască și să crească să ne mântuiască (*colind*).

Conștient de imposibilitatea anulării sărbătorii Nașterii Domnului, în chip vicelan, diavolul a recurs la pierderea sau falsificarea sensului de bază al acestei sărbători. Pentru a regăsi sau întări adevăratul duh al acestei sărbători, nu este suficient să mergem în vre-un sat retras, ci trebuie să mergem în adâncul nostru, unde caută să se nască Fiul lui Dumnezeu, pentru noi și pentru a noastră mântuire.

Preot Vadim Corostinski la biserica „Sf. M. Muc. Gheorghe”, s. Gura Uituz, r-nul Sângerei

Amul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția va publica o serie de materiale dedicate acestui eveniment.

ÎNFIINȚAREA MITROPOLIEI CHIȘINĂULUI ȘI HOTINULUI

În urma încheierii Păcii de la București, în situația când trupele rusești urmau a se retrage peste apele Prutului, devenit graniță naturală cu Rusia, dar și «râu blestemat», teritoriul dintre Prut și Nistru fiind ocupat de ruși, a rămas în afara granițelor Mitropoliei Moldovei. Acest lucru a creat mari dificultăți pentru desfășurarea normală a activității parohiilor din zonă.

La anexarea Basarabiei se aflau în ea 40 de mănăstiri și schituri,¹ 775 de biserici parohiale dintre carea abea 40 erau de piatră și una de cărămidă, restul 734 erau din lemn.²

Trebuie să menționăm că până la răpirea Basarabiei parohiile de aici erau supuse canonic Mitropoliei Moldovei, parte componentă a Patriarhiei Ecumenice. Astfel județele Bălți și Orhei atârnavă în cele bisericesti de mitropolia Iașilor; iar județele Greceni, Codru, Hotărniceni, Lăpușna și Soroca, fostul Lăpușna, alipit la Orhei de episcopia Hușilor³. Parohiile din Tîghechi, Tighina și Chila erau supuse episcopiei Romanului⁴, iar cele din Bugeac și raialele turcești din sudul Basarabiei erau sub oblăduirea mitropoliei Proilavei, raiaua Hotinului își avea episcopul său propriu.

După stabilirea la Chișinău, în septembrie 1812, mitropolitul Gavriil acționa mai curând din propria inițiativă, și din inerție, ca păstor al creștinilor din Basarabia, nefiind împuternicit de nimeni s-o facă, deoarece în provincia nou cucerită de ruși nu era nici o unitate administrativ-teritorială bisericească oficială. Această stare de incertitudine nu putea dura mult timp. De aceea mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni inițiază o activitate energetică pentru înființarea în acest teritoriu a unei noi eparhii. După cum consideră Boris Buzilă, această inițiativă reprezintă cel dintâi merit al lui Gavriil Bănulescu-Bodoni în noua sa calitate⁵.

Ținând seama, de condițiile sociale, politice, naționale, bisericești - dependența de Sinodul rusesc - în care își desfășura activitatea, mitropolitul Gavriil pentru început, la 6 august 1812 adresează o scrisoare cu nr. 769, către comandantul armatelor rusești amiralul P.V. Ciceagov, prin care propune instituirea eparhiei din Chișinău după aceeași organizație, pe care o avea biserica din Moldova⁶. În acest raport Mitropolitul Gavriil argumentează propunerea sa prin numărul însemnat al bisericilor, care se găsesc aici de la 749-755, dar și din cauza deosebirii acestei provincii de alte eparhii ale Rusiei, a depărtării acestei provincii de alte eparhii ale Rusiei și din cauza deosebirii de limbă și de obiceiuri a popoarelor, care o locuiesc⁷.

În același raport mitropolitul Gavriil solicită ca în conducerea eparhiei să i se permită să se acomodeze la obiceiurilor locale, atunci când aceasta nu ar intra în contradicție cu legile civile și bisericești fundamentale ale Rusiei, „fiindcă aceasta cere liniștea poporului acestuia...și fiindcă și din punct de vedere civil lor li s-au lăsat în vigoare drepturile lor vechi moldovenești...»⁸.

Mitropolitul mai propunea ca clerul din Basarabia, să fie scutit de toate impozitele agricole și de corvezi, să fie „apărat de apăsările răscumpărătorilor de moșii, care iau zeciuală din semănături și alte produse ale preoților și slujitorilor bisericești la fel ca de la orice locuitor”⁹.

La 30 septembrie 1812, în Jurnalul său Mitropolitul Gavriil a însemnat chiar și personalul pe care dorea să-l aibă în proiectata eparhie a Chișinăului și Hotinului.

În același Jurnal, mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni propune ca pentru rezolvarea problemelor duhovnicești să fie înființată la Chișinău o Dicasterie. În componența acesteia să fie introduși protopopii Petru Kunițki, Gheorghe Rodostat, Stavarachi Costin și Gheorghe Bâtcu, iar secretar urma să fie numit Pavel Jdanov, ajutor de secretar Ivan Mizețchi, al doilea șef de birou Petru Ghetopanov și contabil să fie Gheorghe Hrisostratu¹⁰.

La catedrala din Chișinău urma să fie numit protopopul P. Kunițki, clucer protopopul Gh. Rodostat. Locul primului preot la catedrală urma să fie protopopul Alexie Gubschi, al doilea preot Iile Gorițin, protodiaconul Alexie Ceanevschi, diacon Ioan Mișceacovschi. Cântăreți urmau să fie numiți Simeon Pisarevschi, Atanasie Volohov, Ivan Olșevschi și Simeon Buhanevici. Dirijor corului de cântăreți a fost propus secretarul gubernial Ghetopanov¹¹.

Econom al Casei Arhieresti urma să fie egumenul schitului Gârbova Serafim, contabilul Dicasteriei Hrisostratu, eclesiarh sau vestmântar și casier ieromonahul Sinesie. În eparhia nou înființată urma să fie numit și un duhovnic personal ieromonahul Rafail, ca ierodiacon ierodiaconul Ioanichie, iar pentru cântare vor fi chemați coriștii catedralei (soborului) și cântăreții și clopotarii.¹²

După ce a convenit cu amiralul Pavel Vasilievici

Ciceagov, cu care au fost discutate cele convenite în privința înființării unei noi eparhii la Nistru, mitropolitul Gavriil, a inițiat alcătuirea planului pentru noua eparhie din Basarabia. Referatul sub Nr. 1080 cu propunerile Mitropolitului Gavriil pentru organizarea noii eparhii este trimis oberprocurorului sinodal A.N. Golițin la 4 noiembrie 1812¹³. Noua eparhie urma să cuprindă nu numai teritoriul dintre Prut și Nistru ci și cele dintre Nistru și Bug, cu orașele Tiraspol, Dubăsari, Ovidiopol și Odesa, precum și orașele Herson, Oceacov, Olviopol din gubernia Herson¹⁴. Astfel că, mitropolitul Gavriil propune, ca la episcopia din Chișinău să fie atașată și o parte din episcopia Ecaterinoslavului, și anume regiunea Ociacovului, care avea peste o sută de biserici. Propunerea este argumentată și prin faptul că „această nu numai că ar mări (perfecționa) această eparhie nouă, ci chiar și pentru popoarele care o locuiesc ar fi o mângâiere, întrucât Stepa Ociacovului, ca și Basarabia, este locuită de valahi, greci, bulgari și coloniști de diferite etnii, iar ruși sunt foarte puțini»¹⁵.

În referatul către Sfântul Sinod mitropolitul Gavriil menționa că din pricina existenței autorității civile în orașul Chișinău și fiindcă la Hotin a existat cândva episcop titular, noua eparhie să se numească a Chișinăului și Hotinului¹⁶.

După cum vedem în acest raport se evidențiază tendința mitropolitului Gavriil de a da eparhiei din Chișinău aceeași organizație, pe care o avea biserica din Moldova. Printre altele el propune să fie păstrate cam aceleași protopopii care au fost înainte, și să fie lăsate aceleași dări pentru biserică, chiar micșorându-le puțin, Mitropolitul Gavriil cere să i se dea 80 de scutelnici lui ca mitropolit și 40 episcopului vicar¹⁷, cum a fost în Moldova etc. Pentru întreținerea Casei Arhieresti, Dicasteriei, seminarului și episcopului vicar, mitropolitul necerând de la stat nici un fel de ajutor bănesc, a propus următoarele izvoare: pentru întreținerea Casei Arhieresti a stabili mănăstirea Căpriană, «Adormirea Maicii Domnului», închinată la 30 ianuarie 1698, Zografului din muntele Athos¹⁸, cu moșiile sale, moșia Purcari, și moșia Răscăeți, și din viile foste turcești, și acum părăsite din județul Acherman, 7 desetine. Asumându-și însă obligația să trimită mănăstirii Zograf, din muntele Athos ajutorul așa numit embatic, în proporția ce trimiteau și până atunci egumenii Căprienii, câte 1500 lei anual.¹⁹ Alt izvor pentru venit urma să fie obiceiul numit «poclon arhierelui eparhial» ce exista în Basarabia de a strânge de la clerici câte 10 lei anual, dajdia școlilor câte 4 lei, însă în loc de 10 lei să se ia câte 7 lei de la fiecare cleric, afară de protopopi, blagocini și de cei puși în disponibilitate din pricină de boală, bătrânețe sau infirmități. Drept catedrală (soborul arhieresc) urma să servească, până la noi dispoziții, biserica „Sf. Mihail” din orașul Chișinău, care era și metoh al mănăstirii Galata din Iași. Pentru întreținerea vestmântăriei și casei arhieresti, care încă nu exista, cât și pentru clădirile mănăstirii Căpriană, care se aflau în stare tristă și ruinată, se solicita prelungirea eliberării chitanțelor de cununii, conform obiceiului vechi, întărit cu gramote domnești. Pentru aceste chitanțe, căsătorii plăteau până acum câte 5 lei; iar mitropolitul Gavriil propune să se perceapă acum numai câte 3 lei, această reducere va fi socotită ca o milă²⁰ considera el.

Pentru educarea copiilor clerului și a slujitorilor bisericești, mitropolitul Gavriil propune înființarea unui seminar în care să se învețe aceleași obiecte ca și în celelalte seminarii. În ce privește limbile se preconiza ca să se studieze limba rusă, și ca limbă dominantă limba română, ca școlarii să poată predica poporului cuvântul lui Dumnezeu și morala creștină, apoi limba greacă, pentru că în această limbă sunt scrise învățăturile creștine și limba latină de la care se trage și se poate îmbogăți limba națională; celelalte limbi urmau să fie studiate după dorința elevilor²¹.

Ținând seama de deprinderea clerului și poporului din provincie care avea mai mult respect și încredere față de scaunul mitropolitan²², mitropolitul Gavriil Bănulescu-Bodoni a insistat ca noua unitate teritorial-administrativă bisericească să aibă rang de Mitropolie.

Sfântul Sinod găsind cele expuse de Mitropolitul Gavriil în referatul său, pe cât de întemeiate pe atât și de folositoare, la 4 decembrie 1812, a prezentat un referat special împăratului Alexandru I, adăugând că în ce privește denumirea clasei pentru această eparhie, până la hotărâre, să se lase personal Mitropolitului Gavriil această treaptă pe care o are încă de când conducea Eparhia Kievului și Haliciului, cu numirea de Exarh al Sinodului, Mitropolit al Chișinăului și Hotinului²³.

dr. Nicolae Fuștei
(va urma)

Crucea iar va birui!..

În numărul anterior al „Curierului Ortodox” scriam despre ridicarea la munci forțate în regiunea lacului Onega a tinerilor nord-bucovineni. În cadrul aceleiași campanii de teren, am vizitat satul Malinești, aflat în aceeași regiune Cernăuți, dar istoric parte a nordului fostului ținut Hotin. Unul din intervievați - Porfir Sanduleac (91 de ani), după ce i-am spus că am dori să scriem o carte, s-a referit la Sfânta Cruce. Vă propunem un fragment din excursul său.

„Acolo [în carte - n.n.] aş vrea să scrii despre Crucea Sfântă. *La noi o fos. un preot până-n '40... vreo patru ani. Când o venit în '40 Rușii, el s-o refugiat în România. Apu' în '41 o venit românii înapoi la noi în '41. O venit și el înapoi. Și-ave' el doi băieți. Unul Niculai... Pe dânsul îl chema Baltaga, da' el era, așa frumos cânta. Și compozitor era cam el, cânta frumos. Da' băieții lui - Niculai și Cezar. Apăi au fost corespondenți distinși în România. El când o venit din România preotul aista, o adus un cântec românesc despre Crucea Sfântă, știi? Și-l cânta. Și-amu' îl cântăm noi în biserică la noi...*”

Eu tare aş fi vrut să pui în cartea ceea și Crucea Sfântă. Că uite acest preot are doi feciori în România. Îi o murit *amândoi*, de tineri o murit. La noi în sat s-o născut. Da el, preotul ista era și cam compozitor. Și când o venit din România, o adus Crucea Sfântă. Da' știi de ce?”

Deoarece cei veniți (în 1940) și-au bătut joc de Crucea Sfântă - „*de-atâta el o făcut cântecul ista... Când o venit din România preotul ista, ne-o învățat cântecul. „Cruce Sfântă părăsită, lângă margine de drum. Coperișul tău se strică cu creștinii...”*”. El așa se cânta frumos, în horă. El așa ne-o învățat, preotul acela”.

Sovieticii și-au bătut joc - „au făcut... așa poți să notezi acolo. Au făcut *râs* din biserici - au făcut *scladuri*, au făcut... multe de toate. Poșta o fost la noi aicea în biserică, poșta la Noua Suliță. La Cernăuți arhiva, *oblasnaia arhiva*. Mai multe așa socoteli o făcut, grajduri o făcut. Ce-o vrut îi o făcut din biserici. O dat crucile jios. Dar acuma crucile, bisericile se înnoiesc și crucile se ridică, strălucesc spre cer, înțălegi și uite așa. Și când se spune, așa preotul cela o făcut un cântec.

„Crucea sfântă părăsită, lângă margine de drum. Coperișul tău se strică cu creștinii de acum. Nimeni azi nu-și mai ridică pălăria 'n dreptul tău, să se-nchine și să zică - Doamne, ferește-mă de rău. Nimeni nu mai vine să te 'ndrepte iar frumos - Cruce sfântă părăsită, cu icoana lui Hristos. Dar credința mea îmi spune că mult nu va dăinui. Printr-o tainică minune crucea iar va birui”.

Și uite, o biruit Crucea! O dat-o jios, da e amu' se ridică în sus”.

(interviul a fost realizat în cadrul programului *Geschichtswerkstatt Europa* pentru anul 2012, sub egida *Institut für angewandte Geschichte*)

Dr. Nichita Tăriță,
Drd. Andrei Mastica (Belarus)

RUGĂCIUNEA CA TERAPIE

Oamenii pot să se vindece într-adevăr în biserici atunci când ating sfintele moaște sau sanctuarele. Oamenii de știință din Petersburg au dovedit-o și au descoperit și mecanismul „material” al acestui fenomen divin.

„O rugăciune este un remediu puternic”, spune Valeri Slezin, șeful Laboratorului de Neuropsihofiziologie al Institutului de Cercetare și Dezvoltare Psihoneurologică Bekhterev din Petersburg. „Rugăciunea nu numai că reglează toate procesele din organismul uman, dar ea repară și structura grav afectată a conștiinței.” Profesorul Slezin a făcut ceva de necrezut - a măsurat puterea rugăciunii. El a înregistrat electroencefalogrammele unor călugări în timp ce se rugau și a captat un fenomen neobișnuit - „stingerea” completă a cortexului cerebral. Această stare poate fi observată numai la bebelușii de trei luni, atunci când se află lângă mamele lor, în siguranță absolută. Pe măsură ce persoana crește, această senzație de siguranță dispare, activitatea creierului crește și acest ritm al biocurenților cerebrali devine rar, numai în timpul somnului profund sau al rugăciunii, așa după cum a dovedit omul de știință. Valeri Slezin a numit această stare necunoscută „trezie ușoară, în rugăciune” și a dovedit ca are o importanță vitală pentru orice persoană. Este un fapt cunoscut că bolile sunt cauzate mai ales de situații negative și afronturi care ne rămân înfipite în minte. În timpul rugăciunii, însă, grijile se mută pe un plan secundar sau chiar dispar cu totul. Astfel, devine posibilă atât vindecarea psihică și morală cât și cea fizică.

Slujbele bisericesti ajută și ele la ameliorarea sănătății. Inginera și electrofiziciană Angelina Malakovskaia, de la Laboratorul de Tehnologie Medicală și Biologică a condus peste o mie de studii pentru a afla caracteristicile sănătății unor enoriași înainte și după slujbă. A rezultat că slujba în biserică normalizează tensiunea și valorile analizei sângelui. Se pare că rugăciunile pot să neutralizeze chiar și radiațiile. Se știe că după explozia de la Cernobil, instrumentele de măsură pentru radiații au arătat valori care depășeau capacitatea de măsurare a instrumentului. În apropierea bisericii „Arhanghelului Mihail”, însă, aflată la patru km de reactoare, valoarea radiațiilor era normală. Oamenii de știință din Petersburg au confirmat, cu ajutorul experimentelor efectuate, că apa sfințită, semnul Crucii și bătutul clopotelor pot să aibă, de asemenea, proprietăți vindecătoare. De aceea, în Rusia, clopotele bat întotdeauna în

cursul epidemiilor. Ultrasunetele emise de clopotele care bat omoară virusii de gripă, hepatită și tifos. Proteinele virusilor se încovoie și nu mai poartă infecția, a spus a. Malakovskaia. Semnul crucii are un efect și mai semnificativ: omoară microbi patogeni (bacilul de colon și stafilococi) nu numai în apa de la robinet, ci și în râuri și lacuri. Este chiar mai eficientă decât aparatele moderne de dezinfecție cu radiație magnetică. Laboratorul științific al Institutului de Medicină Industrială și Navală a analizat apa înainte și după sfințire. A rezultat că dacă se citește rugăciunea Tatăl Nostru și se face semnul Crucii asupra apei, atunci concentrația bacteriilor dăunătoare va fi de o sută de ori mai mică. Radiația electromagnetice dă rezultate mult inferioare. Astfel, recomandările Ortodoxe de a binecuvânta orice mâncare sau băutură nu au numai o valoare spirituală, ci și una preventivă. Apa sfințită nu este numai purificată, ci ea își schimbă și structura, devine inofensivă și poate să vindece. Aceasta se poate dovedi cu aparate speciale. Spectrograful indică o densitate optică mai mare a apei sfințite, ca și cum aceasta ar fi înțeles sensul rugăciunilor și l-ar fi păstrat. Aceasta este cauza acestei puteri unice de a vindeca. Singura limită este că vindecă numai pe cei credincioși. „Apa „distinge” nivelul de credință al oamenilor.”, spune A. Malenkovskaia. Atunci când un preot sfințește apa, densitatea optică este de 2,5 ori mai mare, atunci când sfințirea este efectuată de o persoană credincioasă laică, numai de 1,5 ori mai mare, dar cu un om botezat și necredincios, fără cruce la gât, schimbările au fost nesemnificative.

De fapt, după cum se va vedea, au fost capabili să

măsoare unele efecte, dovedind cu mijloacele științifice actuale ceea ce Sfinții Părinți știu, prin experiență, de 2000 de ani, dar „mecanismul”, fiind divin, nu poate fi explicat în termeni omenești.

ETICA SI SPIRITUALITATEA SĂNĂTĂȚII

A privi persoana bolnavă în integralitatea ei: este îndemnul arhiepiscopului Zygmunt Zimowski care zilele trecute a intervenit la seminarul pe tema „Etica și spiritualitatea sănătății. Medicamente tradiționale și complementare. Noi cercetări și orientări” organizat la Roma sub președinția cardinalului Paul Poupard. În intervenția sa, președintele Consiliului Pontifical pentru Pastorală Lucrătorilor Sanitari s-a oprit asupra dimensiunii spirituale a îngrijirii bolnavilor.

În îngrijirea bolnavului, medicul trebuie să ia în considerare faptul că „etica și spiritualitatea constituie esența ființei umane”. Prelatul polonez, președinte al departamentului pontifical pentru pastorală sănătății a subliniat că etica și spiritualitatea își dezvăluie toată însemnătatea și bogăția în domeniul sănătății, al suferinței și bolii. Ele se prezintă mult mai degrabă ca o exigență și o experiență, mult înainte de a fi o elaborare tehnică”. Date fiind limitele medicinei oficiale, e necesar ca personalul sanitar să privească la persoana bolnavă „în integralitatea ei”. Serviciul acordat bolnavilor, a reamintit îmbrățișează toate dimensiunile persoanei umane: fizică, psihică, spirituală și socială”. Iată de ce, în învățăturile sale, Biserica oferă „o bază antropologică temeinică reflecției etice și bioetice” și în același timp „recunoaște expres responsabilă etice lucrătorilor medicali”.

Acesta este motivul pentru care Biserica învață că slujirea pastorală „în contextul structurilor sanitare, nu poate în nici un mod să se reducă la administrarea Sacramentelor bolnavului”. Este vorba mai degrabă de o acțiune bisericăască în care viața sacramentală a bolnavilor și a personalului medical se integrează prin vestirea convinsă și constantă a Evangheliei”. Cu atât mai mult astăzi, spunea papa Ioan Paul al II-lea, într-o lume în care pericolele pot să se ascundă în spatele arsenalului de tehnici și dispozitive ultramoderne sau pot proveni din solitudinea dezolantă a bolnavilor lăsați singuri în voia sorții”. Mons. Zimowski a precizat, totuși, că în viziunea creștină, salvagardarea bunei sănătăți nu este scopul ultim al vieții. Cum afirmă Benedict al XVI-lea în Enciclica Spe Salvi, „trebuie să facem tot posibilul pentru a depăși suferința, dar a o elimina complet din lume nu stă în posibilitățile noastre”.

DR. Gheorghe P. Budau

COSMONAUȚII care au văzut ÎNGERI în spațiu dezvăluie detalii despre STRANIA ÎNTÂLNIRE! ”Arată ca noi, dar ...”!

Dacă cei care contestă existența îngerilor sunt tocmai oamenii ce au legătură cu științele exacte, ei bine șase angajați ai fostei Agenții Spațiale Sovietice susțin că au văzut astfel de entități.

Este vorba despre șase cosmonauți, Leonid Kizim,

Oleg Atkov, Vladimir Solovyov, Svetlana Savitskaya, Igor Volk și Vladimir Jannibekov, care se aflau, în 1985, la bordul stației Saliut-7, ce aparținea fostei Agenții Spațiale Sovietice. Într-o zi, cei șase au observat cum un gaz straniu a învăluit stația spațială și o lumină puternică, orbitoare, a invadat încăperea preț de câteva minute. Apoi, povestesc cosmonauții, și-au făcut apariția șapte siluete.

”Arătau ca noi, dar erau mai înalți și aveau aripi uriașe. Deasupra capetelor aveau halouri. Erau îngeri”, au povestit cosmonauții care au raportat imediat incidentul către stația de pe Terra.

La revenirea la bază cei șase astronauți au fost supuși unor teste medicale și psihologice. Rezultatele au indicat că membrii echipajului rus erau perfect sănătoși.

Dacă la acel moment informațiile au fost clasificate imediat, datele au fost făcute publice recent, după ce presa occidentală a dat publicității o serie de imagini spectaculoase surprinse de telescopul Hubble. În instantanee se puteau vedea siluete asemeni oamenilor, dar care aveau aripi.

<http://www.24h.md/ro/>

Creștinismul, cea mai persecutată religie a lumii

Reprezentanța Bisericii Ortodoxe Române pe lângă instituțiile europene a publicat câteva concluzii pe marginea Raportului asupra libertății religioase întocmit de organizația internațională "Aid to the Church in Need" (ACN), prezentat la Bruxelles la finalul anului trecut, în cadrul unui eveniment găzduit de Parlamentul European. Potrivit acestui raport, creștinismul continuă să fie cea mai persecutată religie a lumii.

Raportul ACN oferă o perspectivă de ansamblu asupra nivelului de libertate religioasă în peste 250 de țări din întreaga lume. Atenția autorilor a fost focalizată asupra tuturor minorităților religioase din aceste state și a măsurii în care acestora le este permisă manifestarea liberă a credinței lor. "Avem nevoie de o înțelegere completă a libertății religioase, iar nu de una minimalistă, iar o astfel de înțelegere presupune cel puțin cinci niveluri, însoțite adesea de foarte importante precizări. În primul rând, este vorba despre libertatea de manifestare în public a credinței, iar nu de a o practica exclusiv în sfera vieții private. Apoi, este vorba de dreptul comunităților religioase de a se organiza în mod liber, fără nici un amestec din partea statului. De exemplu, cultele trebuie să se bucure de libertatea de a-și numi slujitorii potrivit propriilor criterii. În al treilea rând, orice persoană trebuie să se bucure de libertatea de a se converti de la o credință religioasă la alta sau la nici una. În al patrulea rând, orice comunități religioase trebuie să se bucure de libertatea desfășurării cultului propriu, iar aceasta include dreptul de a construi lăcașuri de cult. În fine, trebuie asigurată libertatea nu doar de a-i catehiza pe propriii membri, ci și de a-și prezenta credința în fața celor din afara comunității, de a face misiune", a precizat Peter Sefton-Williams, șeful echipei de redactare a raportului.

Principala descoperire a raportului ACN constă în identificarea unei ușoare tendințe de ameliorare a situației la nivelul legislației, dublată însă de o ceva mai accentuată înrăutățire pe teren. Cu alte cuvinte, în multe părți ale lumii, opinia publică a început să fie mai mult conștientă de importanța asigurării libertății religioase tuturor cetățenilor, iar subiectul a fost mai des în atenția mass-media. În consecință, multe parlamente au făcut pași importanți în elaborarea și adoptarea unei legislații îmbunătățite în această privință. De asemenea, mai ales în lumea arabă, a crescut numărul de consilii interreligioase care îi aduc laolaltă pe liderii religioși ai comunităților prezente în respectivele state. Pe de altă parte însă, în realitate, mai ales acolo unde nerespectarea libertății religioase era deja o problemă, situația s-a înrăutățit sensibil pe parcursul ultimelor 12 luni. De cele mai multe ori, această evoluție s-a concretizat în acte de violență și persecuție, și tot de cele mai multe ori victimele au fost din rândul comunităților creștine. Deși autorii raportului nu indică un număr exact, Sefton-Williams a făcut referire la o cifră propusă de Vatican la începutul acestui an, indicând că aproximativ 200 milioane de creștini din întreaga lume suferă diferite forme de violență din cauza credinței lor.

O altă evoluție îngrijorătoare semnalată în cadrul raportului o reprezintă tendința, în unele țări occidentale, în frunte cu Marea Britanie, de a impune o formă agresivă de secularism, care nu doar că reduce manifestarea credinței religioase la cadrul strict privat, dar ridică serioase probleme legate de asigurarea respectării libertății de conștiință a credincioșilor.

Milioane de creștini din lume au sărbătorit Crăciunul pe stil vechi

În Rusia, Ucraina, Georgia, Serbia dar și în Israel și Betleem, credincioșii au asistat la slujbe religioase. În Egipt, Liturgia de Crăciun a fost oficiată de noul patriarh al Bisericii copte - cea mai mare comunitate creștină din Orientul Mijlociu.

La Moscova, la Catedrala Hristos Mântuitorul, peste 5.000 de credincioși au participat la slujba oficiată de patriarhul Kiril. La Liturgia de Crăciun a participat și premierul rus Dmitri Medvedev, alături de familia sa. Președintele Vladimir Putin, însă, a preferat discreția și a mers la o mănăstire din regiunea Krasnodar. În rând cu credincioșii, liderul de la

Kremlin a aprins o lumânare și s-a rugat.

La Betleem, biserica Nașterii Domnului a fost plină de credincioșii, care au luat parte la slujbă.

Printre invitații de seamă care au participat la slujba de Crăciun de la Betleem s-a numărat și liderul palestinian, Mahmoud Abbas, dar și Patriarhul Theofilos al III-lea. La Cairo, Liturgia de Crăciun pe stil vechi a fost oficiată de papa Tawadros al II-lea. Alături de credincioși au participat și zeci de oficiali ai Egiptului, precum președintele Mohamad Mursi, ministrul de interne și cel al apărării.

Mănăstirea „Adormirea Maicii Domnului” din Serbia a fost distrusă

Pe 3 ianuarie ușa a fost zdrobită și întreg interiorul a fost devastat.

Albanezii au distrus în întregime mănăstirea „Adormirii Maicii Domnului” din sudul Serbiei, localizată în apropiere de Vladicin Han. Pe 3 ianuarie ușa a fost zdrobită și întreg interiorul a fost devastat. Bani strănși din vânzarea lumânărilor și a altor obiecte au fost furăți, iar toate icoanele au fost distruse. Maica Parascheva, în vârstă de 62 de ani ne-a confirmat acest lucru „Mă tem că se vor întoarce, dar eu nu plec nicăieri. Sunt bătrână și singură, dar să vină, cineva va sări în ajutor” a spus maica Parascheva.

„Ceea ce este îngrozitor este că nu a mai rămas nimic! Toată lumea s-a ridicat datorită unor desene animate cu Mohammed, dar atunci când bisericile și mănăstirile sunt distruse, nimănui nu-i pasă” a adăugat ea. Întrebată dacă știe cine ar fi putut face una ca asta, maica Parascheva a spus că totul este știut dar nimeni nu este interesat de acest caz.

„Albanezii din Kosovo s-au organizat în așa fel încât să vină și să distrugă mănăstirile sârbe din această regiune! Nu e prima dată când se întâmplă așa ceva. Anul trecut am fost atacată chiar în Vinerea Mare, nu aveam nici o bătă la mine, cine știe dacă aș fi putut să mă apăr?”

Mănăstirea este localizată în satul Mrtvica, la 14 kilometri de orașul Vladicin Han. Își are originea din secolul al IV-lea și este unul dintre cele mai vechi locuri sfinte din cartierul Vranje.

www.doxologia.ro

105.000 creștini au murit pentru credința lor în 2012

Un alt raport realizat de ONG-ul "Porți deschise", intitulat "Indexul mondial al persecuțiilor" și remis cotidianului francez "Le Monde" pe 8 ianuarie, arată că violența și discriminările la adresa creștinilor au cunoscut o creștere alarmantă în Africa subsahariană. "Peste 150 milioane de creștini suferă discriminări grave și acte de violență venite din partea unor persoane de alte religii și regimuri totalitariste", se precizează în raport. Această situație se datorează, în principal, creșterii în numeroase țări a islamismului radical, în timp ce situația se îmbunătățește pentru creștinii din ultimele țări comuniste, cu excepția Coreei de Nord.

După o statistică întocmită de Biserica Catolică, în jur de 105.000 de creștini din toată lumea au murit pentru credința lor în anul 2012, potrivit doxologia.ro. Această informație a fost publicată pe data de 21 decembrie de coordonatorul Comisiei de Observare pentru Libertatea Religioasă din Italia, Massimo Introvigne. Statisticile oferite de acest expert sunt cu adevărat îngrijorătoare: în medie, la fiecare cinci minute, o persoană moare în lume pentru că este creștin. Cercetătorul a deslușit cele mai persecutate regiuni, localizate în mare parte pe continentul african: Nigeria, Somalia și Mali. Mari riscuri se găsesc și în Pakistan, în anumite regiuni ale Egiptului, în țările în care regimurile comuniste totalitare încă mai există și astăzi, în frunte fiind Coreea de Nord sau în țările care sunt parțial sub influența naționalităților etnice, precum India. În ceea ce privește sursele persecuțiilor, expertul menționează în primul rând ideologiile agresive: "Pe de o parte există persecuții crunte, crime și torturi care iau naștere din anumite ideologii; ideologia fundamentalismului islamic radical, versiunile mai violente ale naționalismului etnic și ideologiile vechiului comunism".

Bazilica.ro

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la "Curierul Ortodox" pe anul 2013

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

curierul ortodox
Publicație
în limba română
Indice de abonare: 22034

Adresa
redacției

"Curierul Ortodox". Bd. Traian, 3/1
MD-2060 Moldova (Rep)
Tel. 77-25-33; 77-24-44
<http://www.curierulortodox.info>
fustei_nicolae@yahoo.com

REDACȚIA

Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef,
Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil,
Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic

Tipografia "Prag"
str. Spicului 94,
Chișinău
Tirajul: 700
Comanda: 35